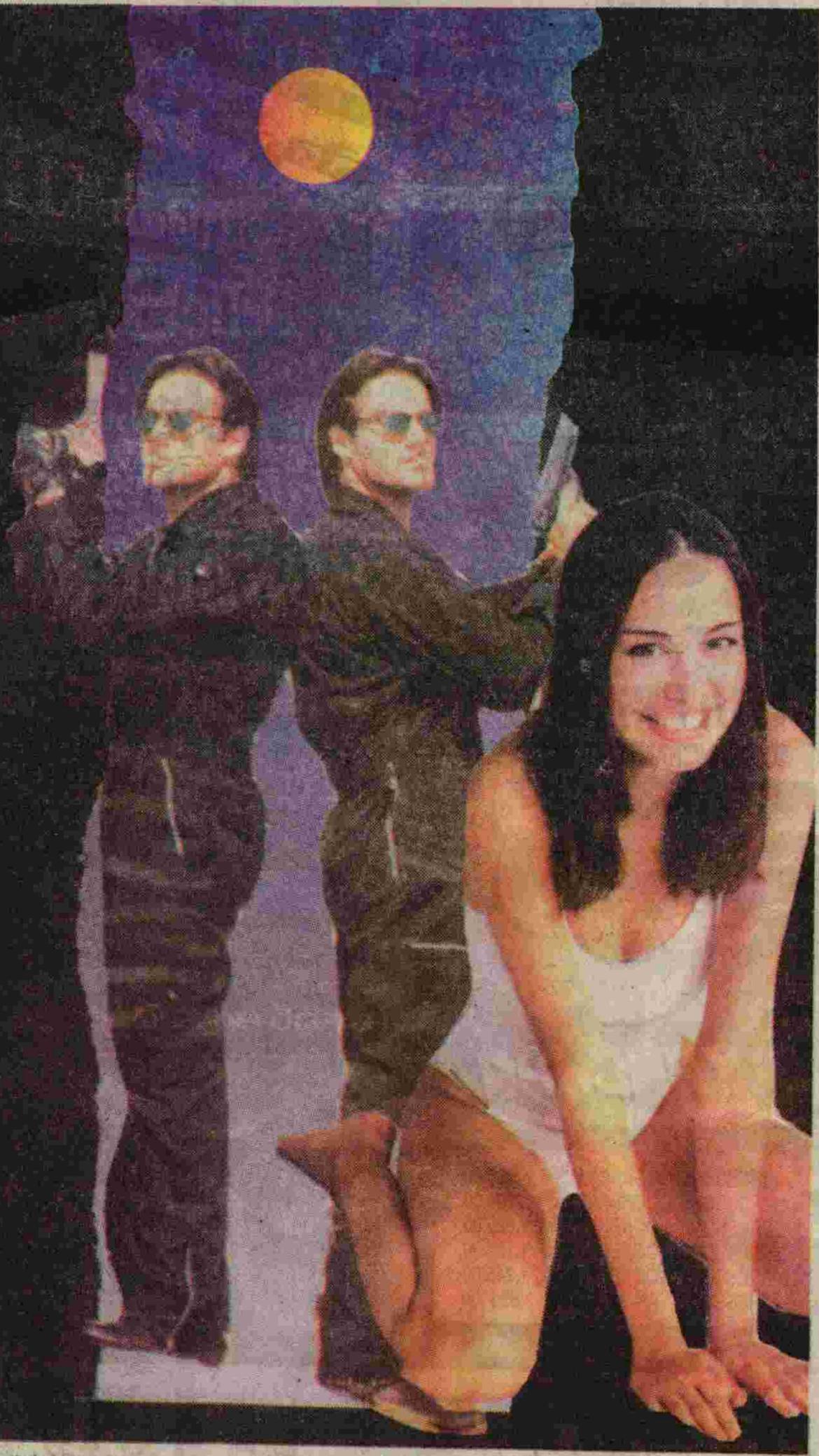

డబ్బుల్ ట్రూబుల్!

విమ్మయ్యన్ ప్రసాద్

selvaraaz

సు

శాంత్ పార్ట్నర్ గా చేరిన మరుసటిరోజే రామచందర్ క్లయింటుగా రావడం నాకాశ్చర్యం కలిగించింది. అందునా ఆయనకేసు విన్నప్పుడు మరీ ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ఆయనలాంటి వాడొకడు ఉన్నాడట. ఆయన ఆఫీసులోనూ, ఇంట్లోనూకూడా తిరుగుతున్నాడట. ఇప్పటిదాకా ఏ హానీ జరగకపోయినా అతనెవడో కనుక్కోవాలని ఆయన తాపత్రయం. కనిపెట్టమని మా డిటెక్టివ్ ఏజన్సీ దగ్గరికి వచ్చాడు.

“మీరు చూడబోతే ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలో పెద్ద ఆఫీసరు. మీ క్లెయిమ్స్ విషయంలో చాలా పెద్ద డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీలతో సంబంధాలుంటాయి. మీరు మాలాంటి చిన్న కంపెనీ దగ్గరకు రావడం...” అని అర్థోక్తిలో ఆపాను.

రామచందర్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. "అందరితో పరిచయాలు ఉంటాయి కాబట్టే వాళ్ల దగ్గరకి వెళ్లలేను. నాకు పిచ్చి ఎక్కిందనుకుంటారు. ఎందుకంటే నా డబుల్ ఇప్పటిదాకా ఏ నేరమూ చేయలేదు. ఉత్తిపుణ్యానికి ఎవడో నాలాంటివాడు నేను తిరిగిన ప్రతిచోటుకీ వస్తున్నాడని చెబితే వాళ్లు నమ్మరు. మీరైతే సీనియర్ డిటెక్టివ్. మీ ఏజెన్సీ చిన్నది కావచ్చు. కానీ మీరు అనుభవజ్ఞులు కాబట్టి..."

పొగడ్డ ఎవరైనా ఉబ్బేస్తుంది. "సరే, మీ కేసు తీసుకుంటాను. మీరు అన్నీ వరుసలో చెప్పండి. మొట్టమొదటిసారి మీ డబుల్, సే అతని పేరు వరశురామ్ అనుకుందాం, అతని ఉనికి ఎలా తెలిసింది?"

"ఓసారి బొంబాయిలో హోటల్లో దిగాను. రిసెప్షనిస్టు 'నిన్ననే భారీ చేసి వెళ్లారు కదా, మళ్ళీ వచ్చారే?' అన్నాడు. మతిపోయిందా అని నేను గొడవ పెట్టుకున్నా. అక్కడ వదిమంది సాక్ష్యం చెప్పారు నేను క్రితం రోజు అక్కడే ఉన్నానని. ఇంకేమంటాను? నోర్మాసుకున్నాను."

"తర్వాత?"

"ఇంకో నెల్లాళ్లకు, కాన్ఫరెన్స్ కో దానికి వెళ్లాను. ఆ వరశురామ్ అంతకు ముందు అరగంట క్రితమే వచ్చి వెళ్లాడట. నా ఫ్రెండ్స్ అనేకమంది చూశారుకూడా. అందరూ పొరబడ్డారు. ఇంతాచేసి అతను వచ్చి సాధించినది ఏమీ లేదు."

"సాధించడం అంటే?"

"అదే, ఏదో వుస్తకాలు, పేపర్లు పట్టుకెళ్లడం కానీ, అలాంటిది ఏమీ చేయలేదు. మా ఆఫీసుకు కూడా వచ్చాడు వదిరోజుల క్రితం. లంచ్ టైములో. నా సెక్రటరీ చూసింది. నా క్యాబినలోకి వెళ్లాడు. కాస్పేపు ఉన్నాడు. ఎవరితో మాట్లాడకుండా వెళ్లిపోయాడు."

"పోలీసులకు చెప్పలేదా?"

"ఏమైనా పోతే, ఏదైనా నేరం జరిగితే చెప్పవచ్చు. సామ్మొకడిది, సోకొకడిది సినిమాలోలా ఇంపోస్టర్ వచ్చి తప్పుడు ప్రీస్క్రిప్షన్లు రాసేస్తే పట్టుకోవచ్చు. ఇక్కడ అదేం జరగలేదుగా!"

"మరి మీరిక్కడకి రావటం దేనికి? ఈ మధ్య ఏమైనా అయిందా?"

"అవును, మొన్న మా ఆవిడ సునీలకు ఆ వరశురాముడు కనబడ్డాడు. కారు గరాజ్ లో. నేను ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయాక..."

"ఏమైనా మాట్లాడా?"

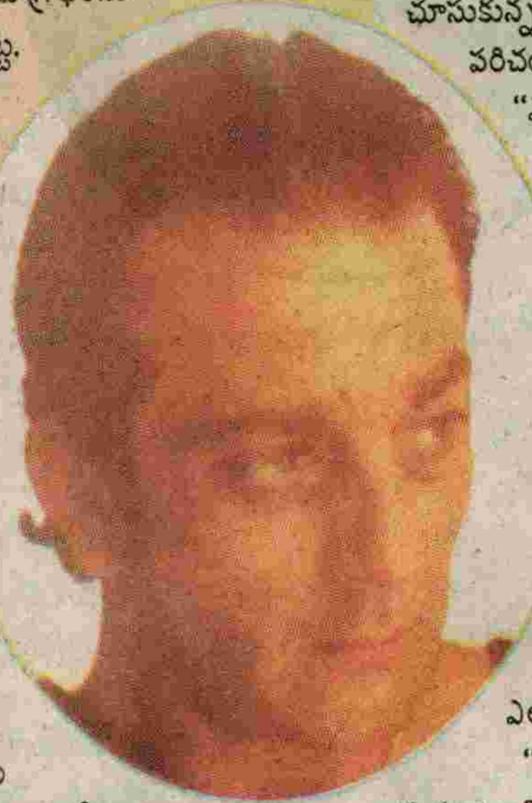
"ఆఫీసుకు వెళ్లలేదా అని అడిగితే, బ్రిఫ్ కేసు మర్చిపోయానంటూ ఏదో గొణిగాడట. తను సరిగ్గా

చూసేలోపున వెళ్లిపోయాడట. మా ఆవిడ తర్వాత నాకు ఫోన్ చేసి అడిగింది 'ఆర్యా ఆల్ రైట్?' అంటూ. దాంతో పాత కథలన్నీ చెప్పాల్సివచ్చింది. అక్కణ్ణుంచి పట్టుబట్టింది వెంటనే వెళ్లి డిటెక్టివ్ ల నెవరినైనా చూడమని. మా ఫామిలీ ఫ్రెండ్ సుశాంత్ ఇక్కడ చేరాడంటే సరేనని ఇక్కడికి వచ్చాను."

"అదా సంగతి! నిజానికి నాకూ తమాషాగానే ఉంది. నిన్ననే సుశాంత్ వచ్చి నా వ్యాపారంలో పార్టనర్ అవుతానంటే ఆశ్చర్యపడ్డాను. 'నీలాంటి

మరోసారి గ్రంజ్ వార్తస్సం!

లండన్ లోని ఓ హోటల్ లో సుస్మితాసేన్, సంజయ్ దత్ కలిసి చాలా క్లోజ్ గా కనబడితే ఓ చిలిపి ఫోటోగ్రాఫర్ ఫోటోలు తీయాలని ఉబలాటపడి పాపం, సంజూ చేతిలో దెబ్బలు తినడమే కాకుండా ఖరీదైన కెమెరాను కూడా కోల్పోయాట్ట. లండన్ లో ఓ స్టేజీ షో చేయడానికి వెళ్లిన సుస్మిత, సంజూల ప్రణయాన్ని హాట్ న్యూస్ గా పేపర్లకిస్తే బాగానే వుంటుంది కానీ, అసలే సంజూ కోపిష్టివాడు. పైగా ఇంతదాకా భార్య చెంగుమాత్రమే పట్టుకుతిరిగినవాడన్న పేరు కూడా వుంది. అందుకు విరుద్ధంగా తన పేరు వత్రికలకెక్కితే... ఇంకేమైనా వుందా? అందుకనే సంజూ ఫోటోగ్రాఫర్ ను కొట్టి కెమెరాను ధ్వంసం చేశాట్ట. కానీ ఆ తరువాత సంజూ మిత్రులంతా చేరి అతన్ని వెంటనే ఇండియా వెళ్లే ప్లయిట్ ఎక్కించేశార్ట. మరింతే సంగతులు! ఎన్.

డబ్బున్న కుర్రాడికి ఎందుకొచ్చిన కష్టాలయ్యాయి అని చెప్పినా వినలేదు. నాది పెద్ద లాభసాటి వ్యాపారం కాదయ్యా అన్నా వినలేదు. ఉద్యోగం ఇవ్వలేనంటే అయితే పార్టనర్ ని అవుతానంటూ తయారయ్యాడు."

"నిజానికి రామచందర్ అంకులే ఐడియా ఇచ్చారు. 'లా చదివావు కాబట్టి, డిటెక్టివ్ నేర్చుకుంటే వృత్తికి మంచిది' అని. పెద్ద కంపెనీవాళ్లు నాలాంటివాడిని చేర్చుకోరు. మీరు కాబట్టి ఒప్పుకున్నారు!" అన్నాడు సుశాంత్ వినయంగా.

నాకు అతనిలో అదే నచ్చింది. నాకు పిల్లలు లేకపోవడం వల్లనే ఏమో అతన్ని చూడగానే స్వంతకొడుకుని చూసినట్టు ఫీలయ్యాను. నాకు వచ్చిన విద్య అంతా అతనికి నేర్పాలని నిన్ననే నిశ్చయించుకున్నాను. అతనికి తెలియకుండా అతనికి గన్ లైసెన్స్ కోసం అప్లై చేసేశాను. వచ్చే నెలలో అతని ఫుట్ బినరోజుట. ఆ రోజుకి సర్ ప్రైజ్ గిఫ్ట్ గా ఇవ్వాలని నా ప్లాను. ఆచూకీ తీస్తామని హామీ ఇచ్చి రామచందర్ ని వంపించేశాక సుశాంత్ ని అడిగాను

"ఈయన మీ ఫామిలీ ఫ్రెండా? అంటే మీ నాన్నగారి..."

"అబ్బే, అలాక్కాదు. నాకే పరిచయం. అదికూడా తమాషాగా జరిగింది. ఒకసారి సూపర్ బజార్ లో ఒకావిడ వర్షు పారేసుకుంటే వెతికి ఇచ్చాను. ఆవిడ సంతోషించి వాళ్లంటికి రమ్మని ఆహ్వానించి భర్తను పరిచయం చేసింది. ఆవిడే సునీల. ఈయన భార్య అన్నమాట..."

"ఓహో... ఎన్నాళ్ల పరిచయం?"

"మూడు నాలుగు

నెలలయిందనుకుంటా."

సునీలను కలవడానికి మేం ఇద్దరం వెళ్లినప్పుడు ఆమె, సుశాంత్ ఒకరినొకరు చూసుకున్న చూపులు గమనిస్తే వాళ్ల పరిచయం ఇంకా పాతదనిపించింది.

"ఎలా వుంది సుశాంత్,

కొత్తవ్యావకం?" అంది

చిరునవ్వులు చిందిస్తూ.

"ఏదండీ, ఇంకా గట్టిగా

మొదలే కాలేదు. వస్తూనే మీ

కేసే అప్పగించారు నాకు

వరంధామ్ గారు!" అన్నాడు

సుశాంత్ ఆమెను చూసి

హాయిగా నవ్వుతూ.

"అంకులేకి కవలలు ఎవరూ

లేరన్నారు. మరి

ఆయనలాంటివాళ్లు ఉండటం

ఎలా సాధ్యం? అనుకున్నాం."

"ఇదేమైనా సినిమా కథ

అనుకున్నావా? కవలలు చిన్నప్పుడు జాతరలో

తప్పిపోవడానికి."

"అందుకే నేను ఫెస్టివల్ గురించి మాట్లాడితే

వరంధామ్ గారు అవేమీ లేవంటున్నారు."

నేను సుశాంత్ భుజం తట్టాను. "దెయ్యాల

ఐడియా వక్కనబెట్టి, బుర్రపెట్టి ఆలోచించు.

సునీలగారూ! మీ వారి ఆరోగ్యం ఎలా ఉంటుంది?"

అన్నాను.

ఆమె చురుకైనది. "బ్రహ్మాండంగా ఉంది. ఎటువంటి హెల్మెట్ లేవు ఆయనకి. నేను నా కళ్లతో చూశాను కదా! ఆ వ్యక్తి, పరశురామ్ అని పేరు పెట్టారటగా మీరు, అతను గరాజ్ లో తచ్చాడుతున్నాడు. నేనడిగితే ఏదో గొణిగాడు."

"గరాజ్ లో కారుందా?"

"లేదు. మాకున్నది ఒకటే కారు. అది ఆయన వేసుకుని ఆఫీసుకి వెళ్లిన కొద్దిసేపటికి ఇతను కనబడ్డాడు. గరాజ్ లో కారు లేదు. రోడ్డుమీద ఆపి, బ్రీఫ్ కేసుకోసం వచ్చారేమో అనుకున్నాను. తర్వాత రోడ్డుమీద కారు కనబడలేదు. అతను నడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు. దాంతో నాకు అనుమానం వచ్చింది. ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసి అడిగాను."

"అదంతా చెప్పారులేండి. మీ ఇద్దరి వయస్సుల్లో చాలా తేడా ఉన్నట్టుంది. యూ సీమ్ టు బీ వెరీ యంగ్!" అన్నాను ఆమెను పరీక్షగా చూస్తూ. ఆమె పొంగిపోయింది.

"అఫ్ కోర్స్, ఐయామ్ యంగ్! మా వారి మొదటి వివాహం ఫెయిలైంది. విడాకులు ఇచ్చి ఆవిణ్ణి వదిలించుకున్న మూడేళ్లకు మా పెళ్లి అయింది. మహాతల్లి ఈయన్ని పీడించి బాగానే రాబట్టింది. మానుష్య పదిహేనేళ్ల గావ్ ఉన్నా, అలా అనిపించదు. మీలాంటి డిటెక్టివ్ లకు తప్ప!"

"నిజానికి నాకూ తెలియదు ఈ విషయం!" అన్నాడు సుశాంత్ తెల్లబోతూ.

"నీకింకా అనుభవం రావాలిలే. అడగడానికి నీకేమీ ప్రశ్నలు లేవా?" అందామె అతన్ని గోముగా చూస్తూ.

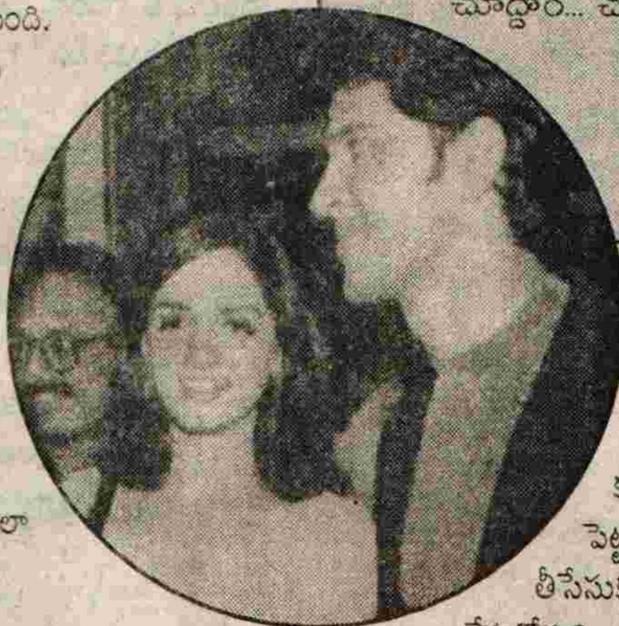
ఆ తర్వాత సెక్రటరీని అడిగి చూశాం. రామచందర్ వేసుకునే గళ్ల స్వెట్టర్ అతనూ, అంటే పరశురామ్ వేసుకోవడం పల్ల కన్స్ట్రజ్ అయ్యానని చెప్పేదామె. ఆమెతో ఏమీ మాట్లాడలేదట. అందుచేత వాయిస్ వినలేదు. ఇంక చేసేదేమీ లేక రామచందర్ ప్రోగ్రామ్ లు అడిగి తెలుసుకుని అతని వెళ్లిన ప్రతిచోటుకీ సుశాంత్ ని వెళ్లమని, నీడలా వెంటాడమనీ చెప్పాను.

ఇరవై రోజులైనా కేసు అంగుళం కూడా ముందుకు కదలలేదు. సుశాంత్ విసుక్కోవడం మొదలెట్టాడు. ఆ పరశురామదర్శనం కానందుకు. వినీ వినీ అతని పుట్టినరోజున రివాల్యూర్ బహుమతిగా ఇస్తూ చెప్పాను డిటెక్టివ్ వని అంటే

కెవిత్తె ల్రియురాలు!

ఇంకెవరో కాదు, నేటి యువహీరో హ్యూతిక్ రోషన్ ఫ్రెయురాలు సూజానేఖాన్. హ్యూతిక్ రోషన్ అందరితోటి కలిసిమెలిసివుంటూ అందరినీ స్నేహితులుగా చేసుకుంటుంటే, సూజానే, తన కాబోయేభర్త నటించిన చిత్రాల్లోని హీరోయిన్లందరినీ పరిచయం చేసుకుంటూండటం అలా చేయడంవల్ల ఎవరితోనైనా హ్యూతిక్ భవిష్యత్తులో పిచ్చవేషాలు వేసేందుకు ఎంతమాత్రం వీలుండదని సూజానే అభిప్రాయం కాబోలు! అయినా ఇప్పటివరకూ 'హ్యూతిక్ మంచిబాలుడు' అనిపించుకుంటున్నాడు చూద్దాం... చూద్దాం...!

ఎన్.

సినిమాల్లో చూపించినట్టు గ్లామరస్ గా ఉండదనీ, కావాలంటే నా కంపెనీలో పెట్టిన పెట్టుబడి వెనక్కి తీసేసుకుని వేరే వ్యాపారం చేసుకోమని. మా నాన్న కంటిన్యూ అవమన్నాడు అతడు సుశాంత్.

"ఇవేళ సాయంత్రం క్లబ్ మీటింగు ఒకటి ఉంది. అక్కడికైనా ఆ పరశురామ్ వస్తాడేమోనని ఆశ!" అన్నాడు.

"చూద్దాం, ఇవాళ నేను రామచందర్ జిఎమ్ సి కలవబోతున్నాను. ఆయనతో మాట్లాడాక విషయం కాస్త అర్థమవుతుందేమో! మధ్యాహ్నం ఆఫీసుకి రా, చెప్తా!" అన్నాను.

నాకేం కావాలో జిఎమ్ గారికి అర్థంకాలేదు. నిజానికి నాకూ తెలియదు, ఏం అడగాలో. రామచందర్ ఉద్యోగవిధుల గురించి అడిగాను, ఎలాంటి వాడని అడిగాను. "అతనికేం? ఫస్ట్ క్లాస్ పెర్సన్. కంపెనీ ఆర్థిక వ్యవహారాలన్నీ అతని చేతిలోనే ఉంటాయి. చాలా చక్కగా నిర్వహిస్తాడు. ఎక్కడెక్కడ ఏ షేర్లలో పెట్టుబడి పెట్టాలో అతనికి తెలిసినట్టు ఇంకెవరికీ తెలియదు. మనిషి చాలా నిజాయితీపరుడు."

"మరి అతని సంతకం ఎవరైనా ఫోర్జర్

చేస్తే...?" అడిగాను.

ఆయన ఉలిక్కిపడ్డాడు. "ఎవరైనా చేస్తున్నారా? అలా అయితే కొంప మునిగినట్టే!" అలాంటిదేమీ లేదని ఉత్తిన అడిగానని చెప్పి బయటపడ్డాను. వెళ్లి ఆఫీసుకు వెళ్లి కూర్చున్నాను. రామచందర్ అఫీషియల్ పాజిషన్ బట్టి, ఈ కేసు చాలా ముఖ్యమైనదని అనిపించింది. సుశాంత్ రాలేదు సరికదా ఫోను కూడా లేదు. చూసి చూసి ఇంటికెళ్లి పడుకున్నాక రాత్రి పదిగంటలకు ఫోన్ వచ్చింది.

"పరంధామ్ గారూ, గడబిడ అయిపోయింది. రామచందర్ గారిని ఎవరో కాలేజారు. మీరు వెంటనే ఇక్కడికి రావాలి!" సుశాంత్ హడావుడి పడుతున్నాడు.

"ఇక్కడ అంటే ఎక్కడ? అసలు నువ్వెక్కడున్నావ్? మధ్యాహ్నం నుంచీ కాలే చేయలేదేం?"

"సాయంత్రం క్లబ్ మీటింగు ఉందన్నానుగా ఒపేరా హోటల్లో. అక్కడనుంచే మాట్లాడుతున్నాను. శవం ఇక్కడే, పార్కింగ్ లాట్ లో ఉంది. పోలీసులను కూడా పిలిచాను."

నేను వెళ్లేసరికి పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ కనబడ్డాడు. "ఈయన నీ క్లయింటా? వాళ్ల ఆవిడను పిలిచాం శవం గుర్తుపట్టడానికి. ఆవిడ తన కారులో ఇరవై నిమిషాలలో వస్తానంది."

"నా అసిస్టెంటు సుశాంత్ ఏడీ?"

"ఆ కుర్రాడా? అతను చెప్పేదేమిటంటే, అతను బయట తన కారులో రామచందర్ కోసం వెయిట్ చేస్తున్నట్టు. రామచందర్ మీటింగు మధ్యలోనే లేచి వెళ్లిపోయాడట. సుశాంత్ కి అతను కనబడలేదట కానీ తుపాకీ చప్పుడు వినబడిందట. పరుగిత్తుకెళ్లి చూస్తే పార్కింగ్ లాట్ లో రెండు కార్ల మధ్య అతని శవం వడివుందట!"

నేను వెళ్లేసరికి సుశాంత్ ఏడుస్తున్నాడు. "నేను డిటెక్టివ్ గా పనికిరాను, సార్! నాకప్పగించిన ఫస్టుకేసే తగలేశాను!" అంటూ. అతన్ని ఓదార్చి వివరాలు అడిగాను. స్టేవ్ బై స్టేవ్ చెప్పమన్నాను. ముందుగా మధ్యాహ్నం ఎందుకు కలవలేదో చెప్పమన్నాను. నీళ్లు నమిలాడు.

"రామచందర్ గారి ఇంటికెళ్లాను కొత్త సమాచారం ఏదైనా తెలుస్తుందేమోనని..." అన్నాడు తలవంచుకుని. నా కళ్లముందు బర్డ్ సూట్ లో సుశాంత్ కి బర్డ్ గిఫ్ట్ ఇస్తున్న సునీల మెదిలింది. నిట్టూర్చాను. అంత ఆనందంలో తేలివచ్చి కారులో కునికీపాట్లు పడే సుశాంత్ కి రామచందర్ వచ్చినదీ, వెళ్లినదీ తెలుస్తుందా అని సందేహం కలిగింది.

"రామచందర్ ని ఆఖరిసారి సజీవంగా ఎప్పుడు చూశావు?"

“ఆయన మీటింగుకి వెళ్లినప్పుడే. తిరిగి రావడం చూడనేలేదు. అసలు రామచందర్ వచ్చేముందే నేను మీటింగ్ కి వచ్చి అంతా వెతికాను. ఆ డబుల్ ఎక్కడా కనబడలేదు. రామచందర్ కారు పార్క్ చేసి లోపలికి వెళ్లక కార్లో కూర్చుని పాటలు వింటూ కూర్చున్నాను. వదిగంటల దాకా మీటింగు ఉందని నాకు తెలుసు. మీటింగు స్టార్టయ్యాక పార్కింగ్ కి ఎవరూ వచ్చినట్టు చూడలేదు. మీటింగ్ కి వెళ్లేటప్పుడు రామచందర్ మెయిన్ డోర్ లోంచి వెళ్లాడు కాబట్టి అదే గుమ్మంలోంచి బయటకు వస్తాడనుకున్నాను. కానీ ఆయన సైడ్ డోర్ లోంచి వచ్చాడు. ఇదేమిట్రా అనుకుంటూండగానే తుపాకీ చప్పుడు వినబడింది. వరుగెత్తుకుని వెళ్లి చూస్తే కార్ల మధ్య శవం!”

“వేరే ఎవరూ లేరా?”
 “లేదు. అంతా వెతికినాకనే మీకూ, పోలీసులకూ ఫోన్ చేశా!”
 “సుశాంత్! నీ తుపాకీ ఓసారి చూడనీ!”
 అతను కంగారుపడ్డాడు, “ఎందుకు సార్?”
 అంటూ.

“చూడు, నాయనా! నువ్వు ముందు చెప్పినదేమిటి? రామచందర్ లోపలికి వెళ్లిన తర్వాత మళ్ళీ చూడలేదని. కాస్పేవటికి అదే నోటితో సైడ్ డోర్ లోంచి బయటకు వచ్చాడని చెప్పావు. ఏది నమ్మాలి?”

సుశాంత్ మారు మాట్లాడకుండా తుపాకీ నాచేత పెట్టాడు. అప్పుడే కాల్చిన వాసన. నేను భయపడినట్టే ఒక గుండు లేదు.
 “సునీలకోసమేనా? మీ ఇద్దరూ కలిసి వేసిన ప్లాను కదూ? తుపాకీ చేతికి రాగానే నువ్వు చేసినది డిటెక్షన్ కాదు, కోల్డ్ బ్లండెడ్ మర్డర్!” అన్నాను కోపంగా.

సుశాంత్ చివ్వున తలయెత్తాడు. “దీనిలో ఆమె ప్రమేయం లేదు. నిజం చెబుతాను. నమ్మితే నమ్మండి, లేకపోతే లేదు. ఇవాళ ఆమె, నేను కలిసి... యూ నో వాట్, ఆ మాట నిజం! బట్ దిసీజ్ నాట్ ఫస్ట్ టైమ్. ఇవాళ నా బర్త్ డే స్పెషల్ అంటే. ఇక రామచందర్ సంగతి అంటారా, అతను మీటింగు లోపలికి వెళ్లడం నిజం. మీటింగు పూర్తవడానికి అరగంట ముందే అతను బయటకు వచ్చాడు. సైడ్ డోర్ నుండి. నేను పిలిచాను, ఏమండోయ్ అని. అతడు రామచందర్, పరశురామ్ తేల్చుకుందామని. అతను వెనక్కి తిరిగి చూసి, త్వరత్వరగా వెళ్లిపోసాగాడు. నేను వెంటవడడంతో తుపాకీ బయటకు లాగి బెదిరించాడు. అతని దగ్గర తుపాకీ చూసి నేను భయపడ్డాను. నేనూ రివాల్యర్ బయటకు తీసి దడిపించబోయి కాలేజీశాను. అవుటాఫ్ షియర్

ఫానిక్! దురుద్దేశమేమీ లేదు.”

“మరి ఇదంతా పోలీసుల కెందుకూ చెప్పలేదు?”

“ఎందుకంటే నేను చంపినది పరశురామ్ కాదనీ, రామచందర్ అనీ జేబులో ఐడెంటిటీ కార్డు చూడగానే తెలిసింది. తెలియగానే నేను చేసిన పొరబాటు తెలిసింది. పైగా అతని శవం దగ్గర అతని తుపాకీ కనబడలేదు. దాంతో నేనేం చెప్పినా నమ్మరని పోలీసులకు ఏమీ చెప్పలేదు. కానీ మీలాంటి అనుభవజ్ఞులకు అన్నీ తెలిసిపోతాయి.”

సుశాంత్ తండ్రికి ఫోన్ చేసి జరిగినది చెప్పాను. పోలీసులకు కూడా. కుర్రాడి దూకుడు వల్లనే ఇదంతా జరిగింది కానీ కావాలని చేయలేదనీ, కాస్త మెత్తగా వ్యవహరించమనీ కోరాను.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం దాకా నేను నిద్రపోతూనే ఉన్నాను. కలలనిండా సుశాంత్! అమాయకమైన అతని మొహమే! ఏదో, ఎక్కడో మిస్సవుతోంది. రామచందర్ తుపాకీ ఎందుకు తీశాడు? అది ఏమైంది? లేక అతను పరశురామా? సుశాంత్ వంటి ఫామిలీ ఫ్రెండ్ కి కూడా మాటబట్టి తెలియదా? తెలియనట్టే అనుకోవాలి. ఆ మాటకొస్తే సునీలకూడా గరాజ్ లో కనబడినప్పుడు కనిపెట్టలేకపోయింది కదా! సెక్రటరీ కూడా... నో... సెక్రటరీతో అతను మాట్లాడలేదు. అతనిలాంటి బట్టలు వేసుకోవడం వల్ల ... బట్ హా ఈజ్ ఇట్ పాజిబుల్?

అరగంటలోపున సునీల కెదురుగా నిలిచాను. పోయినది భర్తా, లేక ఈవిడేనా అనిపించింది ఆవిణ్ణి చూడగానే. నన్ను చూడగానే ఉలిక్కిపడింది. “జరిగింది చాలదా?” అని అక్కసుగా అరిచింది కూడా. “సుశాంత్ ఇంతకు తెగిస్తాడని అనుకోలేదు. మాకు హెల్ప్ చేస్తానంటూ నిన్న మధ్యాహ్నం కూడా వచ్చాడు. ఇదేనా సహాయం?”

“మేడమ్! కూల్ డౌన్. పొరబాటుగా జరిగిన వ్యవహారం అది. రామచందర్ గారు పోయారు కానీ, పరశురామ్ విషయం తేలలేదు...!” అని చెప్పజోతూ ఉండగానే ఆమె కట్ చేసింది.

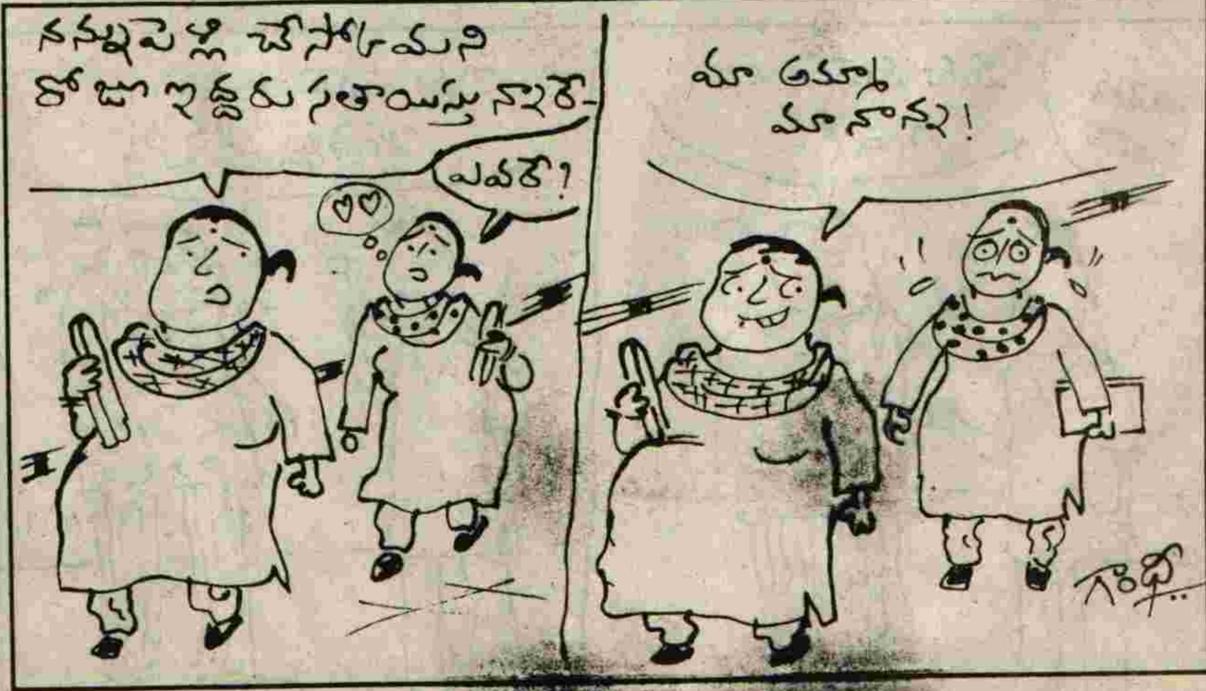
“ఇప్పుడిక అది అనవసరం. మీ చార్జీలెంత అయ్యాయో చెప్పండి, డబ్బిచ్చేస్తా!” అంటూ.

“అది అంత సింపుల్ గా పోయే వ్యవహారం కాదు. సుశాంత్ జైల్లో ఇరుక్కుపోయాడు కాబట్టి దాని గురించి ఆలోచించాల్సిందే. ఆలోచించి చూస్తే రామచందర్, పరశురామ్ ఇద్దరూ రామచందర్ అవతారాలే అని తోచింది!” అన్నాను ఆమె కళ్లలోకి లోతుగా చూస్తూ.

“మీరు మాట్లాడేది నాకు ఒక్కముక్క కూడా అర్థం కావటంలేదు!” అందామె నిబ్బరంగా.

“మీకు అర్థమయ్యేట్లు చెప్తానుండండి. రామచందర్ విడాకులు తీసుకున్నప్పుడు మొదటి భార్యకు చాలా డబ్బు ముట్టజెప్పవలసి వచ్చిందని మీరే అన్నారు. నిజాయితీపరుడైన అధికారికి అంత డబ్బెక్కడిది? అప్పు చేసి ఉంటాడు. అది తీర్చుకోవడానికి కంపెనీ డబ్బు గోల్ మూల్ చేసి ఉంటాడు. అది కప్పిచ్చుకోవడానికి ఒక డబుల్ ని తనే సృష్టించాడు. జ్యూయల్ థీఫ్ సినిమాలో దేవానంద్ డబుల్ ని కల్పిస్తారు చూడండి, అలాగే నన్నమాట. వాడు ఎక్కడెక్కడో కనబడ్డట్టు కొన్ని సాక్ష్యాలు సృష్టించాడు. ఒక చిన్న, కోన్ కిస్కాయ్ డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీని నియమించి వాళ్ల ద్వారా పరశురామ్ ఉన్నాడని నిరూపిస్తే వాడే తన సంతకం ఫోర్జరీ చేసి, డబ్బు కొట్టేశాడని, తన సహచరులను కూడా మభ్యపెట్టి తప్పుడు ఆర్డర్లు ఇచ్చాడని బుకాయించవచ్చు. తను చేసిన పాపం వాడిమీద కొట్టుకుపోతుంది!”

“కథ బావుంది!” అందామె పేలవంగా నవ్వి.

“ఇంకా బావుంటుంది వినండి. నిన్నరాత్రి క్లబ్ మీటింగు ఒక ముఖ్యమైన ఘట్టం. సుశాంత్ లాంటి అనుభవశూన్యుడైన కొత్త డిటెక్టివ్ కంటికి వరశురామ్ కనబడితే, అతని ఉనికిని సుశాంత్ సర్టిఫై చేస్తాడు. ఎందుకంటే రామచందర్ అయితే పారిపోడు, తుపాకీ తీయడు. పారిపోతూ తుపాకీ చూపి బెదిరించాడు కాబట్టి, అతను వరశురామ్ అని లెక్క. రామచందర్ లెక్క తప్పిందెక్కడంటే సుశాంత్ నెర్వస్ గా ఉంటాడనీ, అతనికి నేను తుపాకీ బహుమతిగా ఇచ్చి ఉంటాననీ ఊహించకపోవడం!”

“ఈ కట్టుకథకు ఆధారం ఏమిటండీ?”

“సింపుల్ లాజిక్. వరశురామ్ మీతో

మాట్లాడినా మీరతని గొంతు గుర్తుపట్టలేదంటున్నారు. స్వంత భార్యనే ఫూల్ చేయగలిగినవాడు సెక్రటరీని కూడా ఫూల్ చేయవచ్చు. కానీ అతను సెక్రటరీతో మాట్లాడలేదు. ఏవో కాగితాలు చూసుకుని వెళ్లిపోయాడు. సెక్రటరీ చెప్పిన మరో విషయం గమనించాలి. వరశురామ్ రామచందర్ బట్టలే, అదీ ఆ రోజున రామచందర్ ఆఫీసుకి వేసుకొచ్చిన బట్టలే వేసుకున్నాడు. మీకు గరాజ్ లో కనబడినప్పుడు కూడా అలాగే జరిగి ఉండాలి. కానీ ఇదెలా సాధ్యం? డబుల్ అంటే రూపవిలాసాలలో పోలిక ఉండవచ్చు. కానీ ఒరిజినల్ ఏ రోజు ఏ బట్టలు వేసుకుంటాడో ముందే ఊహించి, అవే బట్టలు వేసుకోవడం ఇంపాజిబుల్!”

“మరి హోటల్ లోనూ, కాన్ఫరెన్స్ దగ్గరా?”

“అవి ఫేక్ చేయడం అతి సులభం.

రామచందర్ కావాలని ఫస్ చేయవచ్చు. నేను ఇంతకుముందు రాలేదు అంటూ.”

సునీల భుజాలెగరేసింది. “ఆయన మొదటి పెళ్లి కాదు కానీ ఇంత ముప్పు వచ్చినదింది. ఏది ఏమైనా నాకీ గొడవతో సంబంధం లేదు, నాకు ఇవేవీ అసలు తెలియదు!”

“మీకూ ఈ కుట్రలో భాగం ఉంది, సునీలగారూ! నిన్న రాత్రి డ్రామాలో మీదీ ఓ పాత్ర ఉంది. సుశాంత్ మీ ఆయన్ని కాలుస్తాడగా మీరు అక్కడే ఉన్నారు!”

“మీకేమైనా మతిపోయిందా?” అంటూ అరిచిందామె.

“మతి ఉంది కాబట్టే గుర్తుకువచ్చింది. మీకు ఒక కారే ఉందనీ, రామచందర్ మీ కార్లో మీటింగ్ కు రావడం, కారు అక్కడ పార్కు చేయడం సుశాంత్ చూశాడు. ఆయన పోయిన తర్వాత పోలీసులు వచ్చినప్పుడు ఆ కారు అక్కడే ఉండాలిగా, కానీ లేదు. ఆయన శవాన్ని గుర్తుపట్టడానికి మీరు మీ కారులో వచ్చారు. ఇప్పుడు కూడా ఆ కారు మీ గరాజ్ లో ఉంది. అంటే ఆ హత్య తర్వాత ఆ కారుని మీరు వెనక్కి తీసుకొచ్చారన్నమాట!”

“అదీ...” అంటూ ఆమె తత్తరపడింది.

“ఇంకో విషయం... సుశాంత్ చెప్పినదాని ప్రకారం రామచందర్ చేతిలో గన్ ఉందన్నాడు. కానీ పోలీసులు వెళ్లి చూసేసరికి శవం వక్కన అదీ దొరకలేదు. అది కనబడకపోవడంతో కంగారుపడి సుశాంత్ అబద్ధాలు చెప్పనారంభించాడు. నా అనుమానం మీరు పక్కనుండి అంతా చూసి సుశాంత్ మాకు ఫోన్ చేయడానికి రాగానే ఆ పిస్తోలు తీసుకుని, మీ కారులో ఉడాయించారు. ఆటోలో వస్తే దరిమిలా ఎంక్వైరీ జరిగితే వాడు సాక్ష్యం చెబుతాడని భయపడ్డారు. పైగా పోలీసులు

మీ కోసం ఫోన్ చేసేటప్పటికి మీరు ఇంట్లో ఉండితీరాలి. లేకపోతే మీకు ఎలిబీ పోతుంది. సుశాంత్ తో మీ వ్యవహారం వల్ల అనుమానం మీపై వడుతుంది. అందుకని కారులో వేగంగా ఇల్లు చేరారు. ఏమంటారు?” అని అడిగాను.

సునీలలో ఫైటింగ్ స్పిరిట్ పోయింది. తల వంచుకుని, “మీరు గెస్ చేసింది కరెక్ట్. రామచందర్ ఎవరికీ హాని తలపెట్టే మనిషి కాదు. ఆ పిస్టల్ కూడా బొమ్మ తుపాకీ. ఊరికే సుశాంత్ ని భయపెట్టి పారిపోదామనుకున్నారు. అది రామచందర్ స్వభావానికి విరుద్ధం కాబట్టి వరశురామ్ అది చేసి ఉంటాడని సుశాంత్ నమ్మి, వదిలించుకోవడం ఐడియా.”

“మరి మీరెందుకు వచ్చారక్కడికి?”

“సుశాంత్ ని భయపెట్టిన తర్వాత ఆటోలో పారిపోదామని రామచందర్ ప్లాను. సుశాంత్ ని అతన్ని వెంటాడుతాడుగా. తిరిగి హోటల్ కి వచ్చేసరికి మా కారు అక్కడ ఉండకూడదు. అప్పుడే రామచందర్ మీటింగులో నుండి బయటకు వచ్చి కారు తీసుకుని ఇంటికి వెళ్లిపోయి ఉంటాడని అతను నమ్ముతాడు. అందుకని నేను ఆటోలో హోటల్ చేరి ఓ మూలగా దాక్కున్నాను. రామచందర్, సుశాంత్ అలా వెళ్లగా చూసి కారు వేసుకుని వచ్చేయాడానికి...”

“మీ ఇద్దరూ కలిసి వేసిన ప్లానులో సుశాంత్ ని ఎందుకు ఇరికించారు?”

“సుశాంత్ నాకు ఫ్రెండ్ యిన సంగతి ఆయనకు తెలుసు. అప్పటికతను లా స్టూడెంటు. ఈ ప్లాను ఐడియా వచ్చాక, అతన్ని డిటెక్టివ్ చేస్తే అతని సర్టిఫికేట్ కి విలువ వస్తుందని అనుకున్నాం. సుశాంత్ తో ఉన్న సాన్నిహిత్యం వల్ల అతని ఆలోచనా ధోరణిని మాకు అనువుగా ఉండేట్లు చూడగలమని నా ధీమా. డిటెక్టివ్ ని చేయడానికి చిన్న కంపెనీ ఏది ఉందా అని వెతికితే మీది కనబడింది. కానీ ఇంకొకరికి జీతం ఇచ్చే పరిస్థితిలో లేనని మీరనడంతో, అతన్ని పార్టనర్ గా చేరమని మేమే డబ్బిచ్చాం!”

“అంతా బాగానే ప్లాన్ చేశారు కానీ, చిన్న డిటెక్టివ్ కంపెనీ యజమానికి పెద్ద బుర్ర ఉంటుందని ఊహించలేకపోయారు. ఏది ఏమైనా మీరు వచ్చి జరిగింది చెప్పేయండి! అప్పుడు కానీ సుశాంత్ బయటకు రాడు!” అన్నాను.

సునీల తల ఊపింది.

